

Tre og Tyvende Møde.

Fredagen den 31te October Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden vi gaae til Dagsordenen, skal jeg meddele, at jeg fra Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Nimestad) har modtaget et Andragende fra 9 Embedsmænd paa Island om en Forhøielse i deres Embedsgage; dette Andragende vil efter Fremsenderens Begjæring blive afgivet til Finantsudvalget.

Det første Nummer paa Dagsordenen var: Folketingsmanden for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (C. W. Nimestad) indbringer: Forslag til Lov indeholdende Forandringer i Forordningen af 26de Marts 1845.

C. W. Nimestad: Det lille Lovforslag, jeg herved har den Ære at indbringe, tilsigter ingenlunde at gjøre en gennemgribende Forandring i Helligdagsanordningen af 1845, ihvorvel det vil være de fleste af de ærede Medlemmer i dette Thing bekendt, at der ikke er nogen god Stemning i Folket mod denne Anordning i dens nuværende Skikkelse — ikke som om Folket ikke skulde ønske Helligdagen helligholdt, men man mener, at Lovens Bestemmelser enten ere saadanne, at de ikke kunne overholdes, eller ogsaa, naar de overholdes, ville medføre en særdeles betydelig Indskrænkning i Borgernes tilbørlige Frihed. Forslaget angaaer kun et enkelt Punkt, nemlig Bestemmelsen i § 13, som handler om den saakaldte stille Uge, og ifølge hvilken ingen af de Forlystelser, ingen af de forskjellige Handlinger, som ere omtalte i § 8, overhovedet maae finde Sted i den stille Uge. Jeg skal for Dieblirket, ifølge hvad der er Skik og Brug, blot antyde dette og forbeholde mig en nærmere Motivering, naar Lovforslaget, som jeg haaber, kommer til 1ste Behandling.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive trykt omdeelt til de Herrer Medlemmer.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Kommunernes Forpligtelse til at erstatte den Skade, som forarsages ved Sammenrottelser og Dpløb (Lovforslaget findes i Anhang A, Spalte 1081—1084).

Æscherning: Jeg havde ventet, at Regjeringen, som jeg er overbevist om allerede har følt sig trykket ved ikke at have Midler til at erstatte Skade, som er steet ved Dpløb og paa lignende Maade, havde taget Forholdsregler i saa Henseende og selv indbragt et Lovforslag, som havde sat den istand til at skaffe saadanne Skadeserstatninger tilstede, hvor der var Anledning dertil, hvor en eller anden Person havde lidt ved en Tumult, som Politiet ikke havde været istand til at hindre. Jeg bragte denne Sag paa Bane ifjor i den Formening, at ligesom det maatte være af Vigtighed for enhver Regjering at kunne møde Tildragelser af denne Art, saaledes var det ogsaa vigtigt at kunne afhjælpe den Skade, der stete derved. Jeg tilstaaer, at det har forundret mig, at Regjeringen ikke har indbragt et Lovforslag desangaaende. Man maa vel vogte sig for at frede om den Art Begivenheder ved ikke at skaffe sig Midlerne til den simpleste Ting, som følger deraf, nemlig at give Erstatning til den Skadelidte. Dette er Grunden til, at jeg atter iaar har indbragt Lovforslaget. Da jeg indbragte Lovforslaget, gjorde jeg opmærksom paa, at jeg tilfulde erkjendte, hvor yderst vanskeligt det er at tilveiebringe en hensigtsførende og god Lov om en Gjenstand af denne Art, som griber ind i saamange forskjellige processuelle Forhold; det er især den Fremgangsmaade, den Rettergangsmaade, som maa bruges ved Begivenheder af den Art, som det er vanskeligt for den, som staaer udenfor Statsstyrelsen, at foreslaae ordnet paa en hensigtsmæssig Maade. Jeg sagde ogsaa dengang, at saasnart jeg fra den høitærede Ministers Side hørte, at det var hans Hensigt og Tanke at bestjæftige sig alvorlig med denne Gjenstand og ved et Lovforslag afhjælpe de Mangler, som nu bestaae, efter som jeg ikke har hørt, at man har været istand til at give Erstatning for Skade, der er lidt paa saadan